

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ : 172 / 2015
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α2 Διακοπών
Συνεδρίαση της 8^{ης} Ιουλίου 2015**

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Χρυσάφουλα Αυγερινού, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη : Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ

**Ιωάννης Διονυσόπουλος, Στέφανος Δέτσης, Παρασκευάς Βαρελάς,
Σπυρίδων Παπαγιαννόπουλος, Βασιλική Πανταζή, Νικόλαος
Δασκαλαντωνάκης, Δήμητρα Κεφάλα, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Ελένη
Σβολοπούλου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.**

**Εισηγητής : Ιωάννης Διονυσόπουλος, Νομικός Σύμβουλος του
Κράτους.**

**Αριθμ. πρωτ : Γ30/83/21-4-2015 Ερώτημα του Διοικητή του ΙΚΑ-
ΕΤΑΜ.**

**Περίληψη Ερωτήματος: Εάν το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δύναται να κάνει δεκτή αίτηση
παραίτησης του υπαλλήλου του Ιδρύματος Ν.Σ, κατά του οποίου έχει ασκηθεί
ποινική δίωξη η οποία εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 1 περ. α' του Ν.
3528/07, καθόσον η σχετική δικογραφία που αφορά στην ποινική δίωξη έχει
διαβιβαστεί στον 5^ο Ειδικό Ανακριτή Αθηνών για διενέργεια κύριας ανάκρισης, όπου
και εκκρεμεί.**

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Α2 Τμήμα Διακοπών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως :

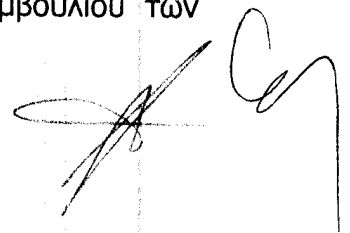
ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με το έγγραφο του ερωτήματος:

A. «Ο υπάλληλος του Ιδρύματος Ν.Σ υπέβαλε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τις υπ' αριθμ. 46375/26-3-2014 και 26281/16-1-2015 δύο αιτήσεις παραίτησης του, οι οποίες εμπίπτουν στο άρθρο 148 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα. Η Διεύθυνση Διοικητικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τα υπ' αριθμ ΦΟΟ/15535/7-4-2015 και ΦΟΟ/15535/18-2-2015 έγγραφά της γνώρισε στον αιτούντα ότι η παραίτηση του δεν μπορεί να γίνει δεκτή, καθόσον εκκρεμεί σε βάρος του ποινική δίκη από την Εισαγγελία Αθηνών , η οποία εκκρεμεί στον 5^ο Ειδικό Ανακριτή Αθηνών για διενέργεια κύριας ανάκρισης.

Αναλυτικά η περίπτωση του ανωτέρω υπαλλήλου έχει ως εξής :

Ο εν λόγω υπάλληλος διορίστηκε στο Ίδρυμα και ανέλαβε υπηρεσία στις 14-10-1983. Ανήκει στον κλάδο ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων με βαθμό Β'. Με την υπ' αριθμ. Ρ21/65/20-11-2012 διαπιστωτική πράξη του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τέθηκε σε κατάσταση αυτοδίκαιης αργίας από την 12-11-2012, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 103 του ν. 3528/2007, όπως αντικαταστάθηκε από την περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Ζ3 του άρθρου 1 του ν. 4093/2012, επειδή είχε παραπεμφθεί στο πειθαρχικό συμβούλιο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τα παραπτώματα που προβλέπονται από τα άρθρα 106,107 παρ. 1 εδ.β και 109 παρ. 2 εδ. β και δ του ν.3528/2007. Εν συνεχεία δυνάμει της Ρ21/6/13-3-2013 διαπιστωτικής πράξης του Διοικητή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο υπάλληλος επανήλθε στην υπηρεσία από την κατάσταση αυτοδίκαιης αργίας στην οποία βρισκόταν, καθώς με την υπ' αριθμ. 58/συν2/22-1-2013 απόφαση του Α' Υπηρεσιακού Συμβουλίου των Υπαλλήλων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή του προστίμου ίσου με τις αποδοχές δύο (2) μηνών , ήτοι ποινή διαφορετική από την οριστική ή την προσωρινή παύση. Σημειούται ότι κατόπιν άσκησης ενστάσεων από το Υπάλληλο και από τον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά της ανωτέρω απόφασης του Α' Υπηρεσιακού Συμβουλίου των

Υπαλλήλων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ , η πειθαρχική απόφαση παραπέμφθηκε ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, το οποίο με την υπ' αριθμ. 325/14-2-2014 απόφαση, του επέβαλε την πειθαρχική ποινή της προσωρινής παύσης τεσσάρων (4) μηνών ,την οποία και εκτέλεσε από τις 15-2-2014 έως 15-9-2014. Κατά της ανωτέρω απόφασης 325/2014 ο προαναφερθείς υπάλληλος άσκησε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, η οποία εκκρεμεί.

Από ποινικής πλευράς, για την ίδια υπόθεση έχει ασκηθεί εναντίον του ποινική δίωξη (Α.Β.Μ: Ω/2012/31), η οποία εκκρεμεί ενώπιον του 5^{ου} Ειδικού Ανακριτή Αθηνών , χωρίς μέχρι σήμερα να έχει κληθεί για κατάθεση. Η ποινική δίωξη αυτή ασκήθηκε για τα ποινικά αδικήματα της απάτης κατά του δημοσίου, της ψευδούς βεβαιώσεως κατά του δημοσίου, της παθητικής δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές ενέργειες».

Β. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 4761/27-4-2015 αίτηση του προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ο ανωτέρω υπάλληλος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ν.Σ ισχυρίσθηκε ότι: «*υπέβαλε την υπ' αριθμ. πρωτ. 46375/26-3-2014 Α' αίτηση παραίτησης για δεύτερη φορά από την θέση που κατέχει σαν υπάλληλος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί με πλήρη σύνταξη στις 21-5-2015 με την συμπλήρωση και του ορίου ηλικίας βάσει των κοινών διατάξεων (με συνολική εργασία 43 ετών από τον 12^ο / 1971) και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3863/2010. Επίσης ισχυρίσθηκε ότι, στις 26-3-2014, όταν υπέβαλε την υπ' αριθμ. πρωτ. 46375/26-3-2014 Α' αίτηση παραίτησης του, θα μπορούσε να συνταξιοδοτηθεί χωρίς όριο ηλικίας σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 3865/2010, ως έχων συμπληρώσει κατά την ημερομηνία ταύτη 37 χρόνια πραγματικής υπηρεσίας*». Προς απόδειξη δε της εργασίας του στο ιδιωτικό τομέα πριν τον διορισμό του στο ΙΚΑ προσέκομισε ανακεφαλαίωση των ενσήμων του (οικοδομικά) συνολικά 1385 ένσημα.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Α. Στο άρθρο 148 του Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ, που κυρώθηκε με το

άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007, (ΦΕΚ Α' 26), εν αναφορά προς το θέμα της παραιτήσεως δημοσίων υπαλλήλων ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Η παραίτηση αποτελεί δικαίωμα του υπαλλήλου και υποβάλλεται εγγράφως. Αίρεση, όρος ή προθεσμία στην αίτηση παραίτησης θεωρούνται ότι δεν έχουν γραφεί.

2. Η παραίτηση θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί αν κατά την υποβολή της εκκρεμεί ποινική δίωξη για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ.α' της παρ.1 του άρθρου 8 ή για κακούργημα ή πειθαρχική δίωξη ενώπιον του υπηρεσιακού συμβουλίου για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης ή αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της παραίτησης και πριν την αποδοχή της.

Στην περίπτωση άσκησης πειθαρχικής δίωξης μετά την υποβολή αίτησης παραίτησης, εφόσον η πειθαρχική υπόθεση δεν εκδικασθεί σε πρώτο βαθμό εντός έξι(6) μηνών, ο υπάλληλος δικαιούται να υποβάλει νέα αίτηση παραίτησης κατά τους όρους του παρόντος άρθρου».

Β. 1. Στον ν. 3863/2010 (ΦΕΚ Α' 115) «Νέο ασφαλιστικό σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις» ορίζεται στο άρθρο 10 με τίτλο «Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και αναγνωριζόμενοι χρόνοι» στην παρ. 9 ότι :

«Γενικές ή καταστατικές διατάξεις φορέων κύριας ασφάλισης που προβλέπουν την χορήγηση σύνταξης με τη συμπλήρωση 10.500 ημερών εργασίας ή τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισης και του 58 ου ή του 60ου έτους της ηλικίας, έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31-12-2010».

2 Στον ν. 3865/2010 (ΦΕΚ Α' 120) « Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς Διατάξεις» ορίζεται στο άρθρο 6 με τίτλο «όρια ηλικίας συνταξιοδότησης-εξίσωση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών υπαλλήλων του Δημοσίου» στην παρ. 4 ότι :

« Οι διατάξεις της περίπτωσης β της παρ. 2 του άρθρου 56 του π.δ 169/2007 αντικαθίστανται από 1-1-2011 ως εξής:

Γ. Για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριάντα έξι (36) έτη πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας το έτος 2011, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη μετά την συμπλήρωση του

πεντηκοστού ογδού (58) έτους της ηλικίας τους. Ο ανωτέρω χρόνος υπηρεσίας για όσους συμπληρώνουν αυτόν από το έτος 2012 και μετά , αυξάνεται κατά ένα (1) έτος για κάθε επόμενο ημερολογιακό έτος και μέχρι συμπλήρωση σαράντα (40) ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας. Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης αυτής αυξάνεται σταδιακά από 1-1-2012 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι την συμπλήρωση του εξηκοστού (60ου) έτους της ηλικίας.

Τα έτη υπηρεσίας, καθώς και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που προβλέπονται από τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής έχουν εφαρμογή και για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριάντα επτά (37) έτη πραγματικής υπηρεσίας από 1-1-2012 και μετά .»

Γ. Στο ισχύον Σύνταγμα 1975/1986/2001 στο μεν άρθρο 5 παρ.1. εν αναφορά με την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και την οικονομική ελευθερία ορίζεται ότι:

«1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητα του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη-»,

στο δε άρθρο 25 παρ. 1 και εν αναφορά προς τους περιορισμούς των δικαιωμάτων που προστατεύονται από το Σύνταγμα ορίζεται ότι:

«1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας».

Δ. Τέλος, στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, και εν αναφορά προς τον χρόνο εκδικάσεως των υποθέσεων στα δικαστήρια, ορίζεται,

μεταξύ άλλων, ότι:

«1. Παν πρόσωπο έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικάως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερόληπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. 2. Παν πρόσωπο κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του».

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Από τη συνδυαστική ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων προκύπτουν τα κατωτέρω:

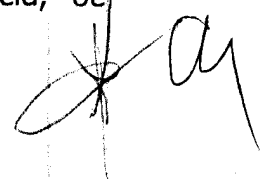
1. α. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 148 παρ. 2 του Υ.Κ. (Ν.3528/2007) προκύπτει ότι, μολονότι η παραίτηση του δημοσίου υπαλλήλου αποτελεί δικαίωμα αυτού, εν τούτοις σε ορισμένες περιπτώσεις η παραίτηση θεωρείται μη υποβληθείσα, κατά πλάσμα του νόμου, ήτοι: **α)** Αν κατά την υποβολή της εκκρεμεί ποινική δίωξη για πλημμέλημα του άρθρου 8 παρ. 1 ή κακούργημα,

β) Αν εκκρεμεί πειθαρχική δίωξη ενώπιον του Υ. Σ. για παράπτωμα, επισύρον την ποινή της οριστικής παύσεως

γ) Αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο μήνες από την υποβολή της παραιτήσεως και προ της αποδοχής της.

Όπως δε έχει γίνει δεκτό, κατ' εφαρμογή των ταυτοσήμων προς τις ισχύουσες προγενεστέρων διατάξεων των προισχυσάντων Υπαλληλικών Κωδίκων και ιδίως του άρθρου 149 παρ. 2 του κυρωθέντος με τον ν. 2683/1999 Υ.Κ., η υποβολή από τον υπάλληλο παραιτήσεως από την υπηρεσία δεν επάγεται καμία νόμιμη συνέπεια στην υπηρεσιακή του κατάσταση, ούτε δημιουργεί υποχρέωση της Διοικήσεως, αν η σχετική αίτηση υποβληθεί, ενώ συντρέχουν οι παραπάνω περιπτώσεις (Οράτε περί τούτων αποφάσεις ΣΤΕ 2428/2005, 2345/2006, 2898/2006, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 334/2006 κ.λ.π.).

Επισημαίνεται, περαιτέρω, ότι για μία μόνο περίπτωση, την της ασκήσεως πειθαρχικής διώξεως μετά την υποβολή της παραιτήσεως προβλέπεται από τον νόμο ανώτατο όριο διατηρήσεως της εκκρεμότητας, ήτοι, τάσσεται περιορισμός εκδικάσεώς της εντός 6 μηνών, με συνέπεια, σε

αντίθετη περίπτωση, να δικαιούται ο υπάλληλος να υποβάλει νέα αίτηση παραιτήσεως, ενώ για τις λοιπές, ως άνω, περιπτώσεις τέτοιος χρονικός περιορισμός δεν τίθεται.

Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατή η συναγωγή συμπεράσματος με οποιαδήποτε ερμηνευτική προσέγγιση (αναλογία, επιχείρημα εκ των ομοίων, σκοπό του νόμου ή πραγματική βούληση του νομοθέτη, λογική ερμηνεία) ότι υπάρχει χρονικός περιορισμός ως προς την περάτωση της ποινικής δίωξης, η οποία έχει ασκηθεί πριν από την υποβολή της παραιτήσεως του δημοσίου υπαλλήλου, ο οποίος μάλιστα (περιορισμός) να ασκεί, άνευ ετέρου, επιρροή σε σχέση με την αποδοχή από τη Διοίκηση της παραιτήσεως.

2. Πρέπει, παρά ταύτα, να ερευνηθεί περαιτέρω αν οι συνθήκες κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως και ειδικότερα της εν λόγω περιπτώσεως, η οποία αποτελεί αφορμή για την υποβολή του ερευνημένου ερωτήματος, μπορούν, λαμβανομένων υπόψη και των προαναφερθεισών διατάξεων των άρθρων 5 και 25 του Συντάγματος και 6 της ΕΣΔΑ, να δικαιολογήσουν τη δυνατότητα ή ευχέρεια της Διοικήσεως να προβαίνει σε εξέταση της αιτήσεως παραιτήσεως του υπαλλήλου, κατά του οποίου εκκρεμεί ποινική δίωξη και, σε αποδοχή της.

3. Χαρακτηριστικό της ειδικής νομικής σχέσεως που συνδέει τον δημόσιο υπάλληλο με το νομικό πρόσωπο του Δημοσίου είναι, μεταξύ άλλων, και ο προαιρετικός της χαρακτήρας, η θεμελίωση της δηλ. στην καταφατική βούληση του προσώπου, γεγονός που επιτρέπει την λύση της ύστερα από δήλωση του υπαλλήλου. Στο δικαίωμα του υπαλλήλου να αποχωρήσει από την υπηρεσία του είναι δυνατόν να τεθούν περιορισμοί (βλ. αντί άλλων, Ε.Σπηλιωτόπουλου, Χρυσανθάκη, «Βασικοί θεσμοί Δημοσιούπαλληλικού Δικαίου» 6^η έκδοση, παρ.12 και 175)

Περαιτέρω, όπως παγίως γίνεται δεκτό, με την παρ. 1 του άρθρου 5 του Συντάγματος προστατεύεται, ως στοιχείο της προσωπικότητας του ατόμου και του δικαιώματος στην ελεύθερη ανάπτυξη της, και η επαγγελματική ελευθερία, δηλ. η ελευθερία επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος. Τούτο, βεβαίως, δεν εμποδίζει τη νομοθετική εξουσία να προβαίνει σε ρυθμίσεις και να τάσσει όρους και προϋποθέσεις ή να επιβάλλει περιορισμούς στην επιλογή και την άσκηση ορισμένου επαγγέλματος. Στην τελευταία, όμως, περίπτωση οι περιορισμοί θα πρέπει να προβλέπονται στο νόμο, να επιδιώκουν, κατά τρόπο αντικειμενικό, την επίτευξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος και να είναι αναγκαίοι και πρόσφοροι για την επίτευξη

του επιδιωκομένου σκοπού, να ανταποκρίνονται δηλαδή, κατά τη διάταξη της παρ.του άρθρου 25 του Συντάγματος, προς την αρχή της αναλογικότητας (ιδ. ΣΤΕ 3828/1997, 413/1993 κ.α.).

Ο περιορισμός του δικαιώματος παραιτήσεως των υπαλλήλων κατά των οποίων έχει ασκηθεί ποινική δίωξη προβλέπεται από το νόμο και επιδιώκει σκοπό δημοσίου συμφέροντος, δηλ. την αποτροπή αποφυγής των συνεπειών που μια αμετάκλητη ποινική καταδίκη συνεπάγεται για τον φέροντα την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου. Πρέπει, όμως, να εξετασθεί κατά πόσο σε κάθε συγκεκριμένη διάταξη του Υ.Κ., σύμφωνα με την οποία θεωρείται ως μη υποβληθείσα η αίτηση παραίτησεως, αν εκκρεμεί κατά του αιτούντος ποινική δίωξη, είναι εφαρμοστέα και αν εξυπηρετεί κάποιο σκοπό σε περιπτώσεις, κατά τις οποίες είναι εκ του νόμου δυνατή και επιβεβλημένη η λύση της υπαλληλικής σχέσεως εξάλλου λόγου όπως, π.χ. κατ' εφαρμογή των άρθρων 152, 155 Υ. Κ. (λόγω συμπληρώσεως της απαιτούμενης ηλικίας και του συνταξίμου χρόνου) και περαιτέρω ανανταποκρίνεται, μετά συνεκτίμηση όλων των δεδομένων στοιχείων, στην αρχή της αναλογικότητας. (Βλ ad hoc ΝΣΚ Ολ. 37/2008)

Εξ άλλου, με την νομολογία του ΣΤΕ (αποφ. 1571/2010) και του Δ.Εφ.Αθ. (αποφ. 748/2011) κρίθηκε συνταγματική μεν, πλην αντίθετη με τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη που κυρώθηκε με τον ν. 1426/1948 (άρθρ. 28 παρ. 1 του Σ.), περί απαγορεύσεως να επιβληθεί σε οποιοδήποτε εργαζόμενο, ανεξαρτήτως της νομικής φύσεως της εργασίας του, η υποχρέωση να εξακολουθεί να ασκεί εργασία ή επάγγελμα στα οποία δεν επιθυμεί πλέον να παραμένει βάσει του άρθρου 64 παρ. 1 και 17 (αφορά υποχρεωτική παραμονή στο στράτευμα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα χωρίς δυνατότητα παραίτησης).

ΥΠΑΓΩΓΗ

Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από το δοθέν από την ερωτώσα Υπηρεσία πραγματικό του ερωτήματος, ο υπάλληλος του Ιδρύματος Ν.Σ υπέβαλε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τις υπ' αριθμ. 46375/26-3-2014 και 26281/16-1-2015 δύο αιτήσεις παραίτησης του, για συνταξιοδότησή του με πλήρη σύνταξη ενώ η κατ' αυτού ποινική διαδικασία εκκρεμεί από την 14-3-2012, χωρίς να έχει μέχρι τώρα εκδικασθεί η υπόθεση του σε πρώτο βαθμό και χωρίς μέχρι σήμερα να έχει κληθεί από τον πιο πάνω Ειδικό Ανακριτή για

κατάθεση. Ο χρόνος περαιώσεως της πιο πάνω ποινικής υπόθεσης, αν φθάσει στο ακροατήριο ή , αν ασκηθούν ένδικα μέσα είτε εκ μέρους του υπαλλήλου, σε περίπτωση καταδίκης του, είτε εκ μέρους της εισαγγελικής αρχής, σε περίπτωση απαλλαγής του, δεν μπορεί να προσδιορισθεί.

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, το μεγάλο χρονικό διάστημα που έχει διαρρέυσει από την άσκηση ποινικής δίωξης (14-3-2012) χωρίς ο ανωτέρω υπάλληλος να έχει κληθεί να απολογηθεί, καθώς και η αβεβαιότητα ως προς τον χρόνο της αμετάκλητης περαιώσεως της όλης διαδικασίας, η οποία θα έπρεπε, πάντως, να περαιωθεί μέσα σε εύλογο χρόνο, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος, υπέρ του οποίου σημειωτέον ισχύει το τεκμήριο της αθωότητας, έχει εκτίσει την πειθαρχική του ποινή και προσδοκά να συνταξιοδοτηθεί με πλήρη σύνταξη, δικαιολογεί την παραδοχή ότι η αναστολή των αποτελεσμάτων της παραίτησεως οδηγεί σε υπέρμετρο περιορισμό της βουλήσεως του υπαλλήλου, η οποία τελεί υπό την εγγύηση του άρθρου 5 του Συντάγματος, ως εκδήλωση του δικαιώματος στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, ενόψει και της αρχής της αναλογικότητας, πολύ δε περισσότερο στις περιπτώσεις που έχει ήδη συμπληρωθεί το όριο ηλικίας μετά το οποίο δεν δύναται εκ του νόμου ο δημόσιος υπάλληλος να παραμείνει στην ενεργό υπηρεσία, στην οποία περίπτωση ισχυρίζεται ότι εμπίπτει ο ως άνω.

Ενόψει την ανωτέρω, στην προκειμένη περίπτωση η Διοίκηση (το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) δεν είναι μεν υποχρεωμένη, αλλά και δεν κωλύεται, εκτιμώντας τα ανωτέρω περιστατικά και όσα άλλα τυχόν διαθέτει στο φάκελλο του υπαλλήλου Ν.Σ., σε συνδυασμό με το δημόσιο συμφέρον, να εξετάσει την περίπτωση αποδοχής της παραίτησης του ανωτέρω υπαλλήλου, χωρίς να αναμείνει την αμετάκλητη περαίωση της ποινικής δίωξης, που έχει ασκηθεί κατ' αυτού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Επομένως, στο τεθέν ερώτημα προσήκει, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η απάντηση ότι:

Ενόψει των διδομένων περιστατικών της συγκεκριμένης περίπτωσης, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δεν κωλύεται από τη διάταξη του άρθρου 148 παρ. 2 του Υ. Κ. να εξετάσει την περίπτωση αποδοχής της αίτησης παραίτησης του υπαλλήλου

Ν.Σ, χωρίς να αναμένει την αμετάκλητη περαίωση της ποινικής δίωξης, που έχει ασκηθεί εναντίον του.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 22 -7-2015

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Χρυσάφουλα Αυγερινού

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

**Ο Εισηγητής
Νομικός Σύμβουλος**

Ιωάννης Διογυσόπουλος